

HOMILIA DE LA FESTA DE SANT MAGÍ DE CERVERA

Mn. Eduard Ribera

Bon vespre de Sant Magí!

O, com dèiem els capellans abans, al començar el sermó: “Estimats germans (i germanes). Us ho dic no com a fórmula protocol·lària, com aquell pare que va rebre una carta del Director de l’Institut que li deia “Distingit Senyor: Li escric per notificar-li que el seu fill Joan, ha suspès totes les assignatures...”

El pare comentava; “*Goita* quin honor que em té el Sr. Director que em tracta de Senyor i de Distingit!”.

No és una frase protocol·lària quan us dic “estimats” ja que com a cerverí de fa prop de 80 anys em sento un de vosaltres, sento la Festa de Sant Magí com a meva.

El que em proposo explicar-vos en aquest sermó, més que coses indiscutibles, m’agradaria que us servís per pensar, reflexionar, estimar i conviure tots com a germans sota el patrocini del nostre Sant Magí. Mireu quantes coses ens uneixen al redós de Sant Magí (emocions, treballs, festes, convivència, alegries, penes, cansament, il·lusions, cants...). Sant Magí ens ajuda a ser persones, a ser família, a

ser barri, a ser ciutadans! *i que sigui per molts anys!*

La primera cosa que us proposo de reflexionar parteix de què ara som l’última anella en aquesta història que en diem *Sant Magí*, que va començar fa ja 18 segles a la cova de la Brufaganya. La Història són fets, persones i coses ben concretes que moltes vegades queden embolcallades en llegendes i imaginacions que els “historiadors” posen en dubte. Ells volen escrits “autèntics” veraçs, testimonis directes dels fets.

En el nostre cas de Sant Magí, els “historiadors” intentaran destriar de les narracions que ens han arribat, què hi ha de real i què hi ha de fantasiós, a fi d’acceptar el primer i rebutjar el segon. De fet, aquesta és la seva obligació i el seu ofici. A més, tant si sou creients com no i tothom que estimi la condició humana, crec que hem de conservar i valorar la nostra tradició, sense agafar el bisturí no fos cas que, en obrir en canal el que celebrem, la ferida mati la Festa i quelcom molt important també mori en nosaltres. Provaré de fer tres comparacions per explicar-me millor:

Mn. Eduard Ribera pronunciant l'homilia. Fotografia Victòria Fusté.

A) *La lletra i la música de les cançons:*
La lletra és la poesia que algú, inspirat, va escriure. La melodia un altre l'hi va afegir. Penso, doncs, que la majoria de poemes antics han arribat a nosaltres gràcies a la

música que fa segles s'hi va incorporar. En Sant Magí, els fets serien els que va passar realment, la música són tots els fets prodigiosos, llegendaris si voleu, que han entrat amb força en l'imaginari dels

nostres avantpassats i en el nostre. Sense ells estic segur que de la Festa de Sant Magí no en cantaria gall ni gallina.

B) la segona comparació és més tècnica, però és aquesta. *Marconi, l'inventor de la Ràdio*, va poder fer un tren d'ondes, que com el llamp o les espurnes elèctriques, es propaguen sense fils per l'espai. Ell les va fer servir com vagonets de tren carregant-les dels sons, les paraules i la música. A distància ja es rebien però no eren audibles, però va fer que l'aparell receptor destriés i separés aquesta càrrega del seu vagó i llavors es va poder sentir clarament el que emetia. Per això, seguint aquest exemple, si rebutgem els vagonets del tren, fent-los descarrilar, el seu missatge, els fets reals, Sant Magí no hagués arribat fins a nosaltres.

C) i la tercera és la més patriòtica: Tots haureu sentit a dir que l'origen de la Senyera és amb Jofre el Pilós, que ferit en la guerra, el va visitar el Rei i en premi li va posar els quatre dits de la mà en la ferida i amb la seva sang va pintar quatre barres de sang a l'escut daurat de Jofre com a premi i reconeixement, Així s'explica el naixement de la *Senyera*. Aquesta és una llegenda que si no és veritat, almenys és molt bonica i fa que els catalans sentim emoció, amor i veneració vers aquest símbol de la nostra Pàtria. Penso que sense aquesta llegenda no tindríem avui la *Senyera*!

La segona cosa que voldria posar també a la vostra consideració és que sota totes les llegendes, facècies i fins i tot burles que els pobles veïns s'expliquen uns als altres hi ha fets històrics que han passat, que hem d'intentar destapar-los

i trobar-nos amb la història autèntica, tot fent broma dels aspectes que ens "encolomen" i treure'n partit en favor nostre de cara a ser més presents en el nostre mitjà, afavorir el comerç i atreure més visitants. Com un exemple seria la nostra Universitat, Ja sabeu que els nostres veïns expliquen que Felip Vè, per agrair la fidelitat de Cervera a la seva causa, va dir que volia premiar-nos.

- Què voleu?

- Un port de mar!

- Sou uns ignorants, doncs us construirem una Universitat perquè sapiguen que això no pot ser de cap manera!

Fins aquí la burla que ens fan. Quin fet històric amaga? Doncs que Cervera volia Port Franc de Mar a la costa, no aquí, al qual sols hi poguessin operar els ciutadans de Cervera, quan teníem tots els ports de mar catalans, tancats al comerç florentí de les Índies. Si el rei ho hagués concedit, estic segur que la Ciutat de Cervera avui seria la més gran de Catalunya!

Als que som creients, Sant Magí i la seva festa ens pot ajudar molt per seguir el Jesús que ell va seguir, ja que Ell és l'*Aigua de la vida* que raja fins a la Vida Eterna.

I a tots, creients o no, Sant Magí i la seva Festa, ens pot ajudar a donar valor a les nostres coses, perquè són nostres, perquè la vida sense imaginació, sense rituals, sense festa i sense tradicions, és molt poc o gens humana.

Bona Festa de Sant Magí i que tots la pugueu celebrar per molts anys i que, a través nostre, perduri per molts segles. *Amén.*